



## **Αγωνιστική Συσπείρωση Δικαστικών Υπαλλήλων**

*Θεσσαλονίκη,  
Τετάρτη 25/04/2018*

**ΕΙΝΑΙ ΩΡΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΟΙ!  
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ, ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ!**

### **Συναδέλφισσα – συνάδελφε**

Το Συνέδριό μας πραγματοποιείται λίγες μόνο ημέρες μετά τη νέα ιμπεριαλιστική επέμβαση εναντίον της Συρίας από ΗΠΑ, Γαλλία και Βρετανία με πρόσχημα τη φερόμενη επίθεση με χημικά στην πόλη Ντούμα από το «καθεστώς Άσαντ». Το «έργο» αυτό το έχουμε ξαναδεί: Οι σφοδροί ενδοϊμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των ενεργειακών δομών και των σφαιρών επιρροής κρύβονται πίσω από προσχήματα και κατασκευασμένα στοιχεία (βλ. χημικά Σαντάμ ή τον Καντάφι «που έκρυβε χημικά»). Σε αυτή την επέμβαση που γίνεται με την ανοχή και στήριξη όλων των «Νατοϊκών συμμάχων», συμμετέχει ενεργά και η χώρα μας. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ έχει τεράστιες ευθύνες, αφού δεν παρέχει απλά ένα σωρό διευκολύνσεις (βάση Σούδας, αεροδρόμιο Ηρακλείου, συνοδευτικά πλοία κλπ) για την επέμβαση, αλλά στην ουσία έχει αναλάβει ρόλο «σημαιοφόρου» για λογαριασμό του ΝΑΤΟ στην ευρύτερη περιοχή, μετατρέποντας τη χώρα μας σε ένα απέραντο Νατοϊκό στρατόπεδο. Την ίδια ώρα, σε αгаστή συνεργασία με όλα τα υπόλοιπα αστικά κόμματα που κινούνται στην επιζήμια για τα λαϊκά συμφέροντα γραμμή της «γεωστρατηγικής αναβάθμισης», αποπροσανατολίζει και καλλιεργεί κλίμα εφησυχασμού στους εργαζόμενους: Όλοι μαζί κάνουν λόγο για «στοχευμένη, μικρής κλίμακας επέμβαση» και για «ισχυρά διεθνή ερείσματα της Ελλάδας». Οι εξελίξεις και η πείρα όμως ένα πράγμα επιβεβαιώνουν: Η επέμβαση στη Συρία αποτελεί κλιμάκωση των πολυετών επεμβάσεων που πραγματοποιούνται χρόνια στην ευρύτερη περιοχή **και αυξάνει τον κίνδυνο μιας γενικευμένης πολεμικής σύρραξης με τη συμμετοχή της χώρας μας.**

Αποδεικνύεται για άλλη μια φορά ότι η Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ είναι αδίστακτοι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί, πραγματικές «μηχανές θανάτου». Το ΝΑΤΟ και η Ε.Ε. δεν είναι «το κοινό μας σπίτι». Αποτελούν «κοινό σπίτι» για τους καπιταλιστές, όχι για τους λαούς. Το ΝΑΤΟ δεν αποτελεί παράγοντα ειρήνης και ασφάλειας στην περιοχή, κάθε άλλο παρά μας προστατεύει. Το ΝΑΤΟ δεν αναγνωρίζει σύνορα στο Αιγαίο και η παρουσία του εκεί με πρόσχημα τις προσφυγικές ροές έχει δώσει «αέρα στα πανιά» της τουρκικής επιθετικότητας, που αμφισβητεί ευθέως τα κυριαρχικά δικαιώματα της πατρίδας μας. Είναι ώρα να δυναμώσει ο αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, για να κλείσει η βάση της Σούδας και οι ξένες βάσεις στην Ελλάδα, για να επιστρέψουν οι Έλληνες στρατιώτες από αποστολές εκτός συνόρων, για την αποδέσμευση της χώρας μας από το ΝΑΤΟ και την Ε.Ε. Οι λαοί δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα. Με την αλληλεγγύη και την κοινή τους πάλη να ορθώσουν τείχος στα σχέδια των ιμπεριαλιστών, να βάλουν στο στόχαστρο το σάπιο σύστημα που γεννά φτώχεια, κρίσεις, πολέμους.

## **Συναδέλφισσα – συνάδελφε**

Αυτή ακριβώς η ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα όπως εκφράζεται σήμερα στη Συρία, στην Παλαιστίνη και αλλού είναι η άλλη όψη της αντιλαϊκής πολιτικής που τσακίζει τους μισθούς και τα υπόλοιπα εργατικά - λαϊκά δικαιώματα στο εσωτερικό της χώρας μας. Η 1η Μάη 2018 μας βρίσκει μπροστά σε σύνθετες εξελίξεις. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ μιλάει για έξοδο από τα μνημόνια και για «δίκαιη ανάπτυξη». Ετοιμάζεται να ψηφίσει τα 88 προαπαιτούμενα της 4ης αξιολόγησης και προετοιμάζει το επόμενο μνημόνιο που θα πλασαριστεί τον Αύγουστο ως «Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο». Ένα σχέδιο που έχει τη σύμφωνη γνώμη των κομμάτων του κεφαλαίου. Κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να έχει αυταπάτες από το ποιος θα είναι ωφελημένος από μια τέτοια ανάπτυξη! Αυτή θα στηριχτεί στα συντρίμια των δικαιωμάτων μας, στην καλλιέργεια χαμηλών απαιτήσεων από τη μία και φρούδων ελπίδων από την άλλη που θα μοιράζει απλόχερα η κυβέρνηση. Μια κυβέρνηση που έφτασε στο σημείο να επιλέξει την 1η Μάη για την απελευθέρωση των πλειστηριασμών και των κατασχέσεων για χρέη στις τράπεζες και στο δημόσιο ακόμα και για 500€!! Ρίχνουν πάνω στο λαό τα κοράκια των τραπεζικών ομίλων, ετοιμάζουν 130.000 πλειστηριασμούς μέσα στην επόμενη τετραετία. Είναι καθήκον απέναντι στους εργαζόμενους, στην ιστορία του εργατικού κινήματος, τα συνδικάτα να μπουν μπροστά και να κάνουν πράξη το σύνθημα «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη».

### **Όμως και στο χώρο της Δικαιοσύνης τα πράγματα δεν είναι καλύτερα!**

Καθώς συμπληρώνονται τρία χρόνια διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, έχουμε μια σειρά ρυθμίσεις που συνδιαμορφώνουν ένα αρνητικό τοπίο για τις δικαστικές υπηρεσίες. Πιάνοντας το νήμα από εκεί που το άφησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, και η τωρινή κυβέρνηση ακολούθησε κατά γράμμα τη στρατηγική της Ε.Ε. και τις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ. Έφτασε μάλιστα στο σημείο να αναγορεύει τον ΟΟΣΑ «συμβουλάτορα» στα ζητήματα της Δικαιοσύνης (!!), περιμένοντας και σχετική έκθεση από τον ιμπεριαλιστικό οργανισμό για τον τρόπο και την ταχύτητα απονομής δικαιοσύνης. Η έκθεση αυτή του ΟΟΣΑ θα αποτελέσει τη βάση για νέες, αρνητικές μεταρρυθμίσεις στο χώρο μας. Παράλληλα, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ ήταν η πρώτη που, εν μέσω καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, «έσπευσε» να εντάξει και τα θέματα της Δικαιοσύνης μέσα στα μνημόνια, αναλαμβάνοντας συγκεκριμένες δεσμεύσεις για επιτάχυνση των αναδιρθρώσεων μέσα από τις αλληπάλληλες αλλαγές του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Οι γενικότερες αλλαγές στο χώρο της Δικαιοσύνης βαδίζουν σε ολοένα και αντιδραστικότερη κατεύθυνση. Δε θα μπορούσε να είναι αλλιώς. Αρκεί κανείς να δει την επίθεση που εξαπολύει η «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη απέναντι σε όσους αντιστέκονται, δεν παραιτούνται από τα δικαιώματά τους. Τα στοιχεία είναι αμείλικτα: Πάνω από 9 στις 10 απεργίες βγαίνουν παράνομες και καταχρηστικές, με αποφάσεις «κομμένες και ραμμένες» στα «θέλω» της μεγαλοεργοδοσίας και του κράτους της, δηλαδή των εκμεταλλευτών μας.

Πάνω σε αυτό το φόντο, καθημερινά ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα σωρό οξυμένα προβλήματα: τη συνεχή υποχρηματοδότηση (ημιτελείς συμβάσεις για τη μηχανοργάνωση των δικαστικών υπηρεσιών, ηχογράφηση και αποηχογράφηση πρακτικών), την καθυστέρηση στην κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων, την απλήρωτη υπερωριακή εργασία, την ανάθεση σε δικαστικούς υπαλλήλους αλλότριων καθηκόντων κατ' επιταγή μνημονιακών δεσμεύσεων (αλλαγή λειτουργίας των ΥΔΕ, μεταβατικό στάδιο αλλαγής λειτουργίας στα υποθηκοφυλακεία) και πολλά άλλα.

**Οι θυσίες μας για τα κέρδη των λίγων πρέπει να σταματήσουν!**

**Έρθε η ώρα να χτίσουμε γερά, αγωνιστικά σωματεία, μια μαχητική Ομοσπονδία!**

Ο κλάδος μας είναι ουσιαστικά απών από τους μικρούς και μεγάλους αγώνες που αναπτύσσονται καθημερινά υπό το βάρος των συνεπειών της αντιλαϊκής πολιτικής. Αυτό δε μπορεί να συνεχιστεί! Το πρόβλημα βέβαια δε θα το λύσει ένα Συνέδριο, αλλά η διαρκής αντιπαράθεση με την πρακτική του κυβερνητικού συνδικαλισμού, τις λογικές της διαχείρισης, του συμβιβασμού, του «τίποτα δε γίνεται», του συντεχνιασμού. Μόνο έτσι θα ζωντανέψουν τα πρωτοβάθμια, θα πετύχουμε μαζικές Γενικές Συνελεύσεις, θα ανέβουν τα απεργιακά ποσοστά στα δικαστήρια και η συμμετοχή στις κινητοποιήσεις, θα αποκτήσουν μεγαλύτερη δυναμική και οι δικές μας διεκδικήσεις.

Το δρόμο τον δείχνουν σήμερα τα σωματεία, οι ομοσπονδίες, τα εργατικά κέντρα, οι αγωνιστές συνδικαλιστές που συσπειρώνονται στο **ΠΑΜΕ** και οργανώνουν την πάλη για όσα αφορούν τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους. Πρωτοστατούν σε όλους τους μικρούς και μεγάλους αγώνες. Την ίδια ώρα, η πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ (όπως και της ΓΣΕΕ) συνεχίζει τον υπονομευτικό της ρόλο. Στην κυριολεξία δεν «έβγαλε άχνα» όταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ χτυπούσε το απεργιακό δικαίωμα. Αρνήθηκε να προκηρύξει απεργία το Μάρτη με αιχμή τα φλέγοντα ζητήματα των πλειστηριασμών και των Συλλογικών Συμβάσεων (στο δημόσιο μεταφράζεται σε πάλη για αυξήσεις μισθών, ανάκτηση των απωλειών), ενώ ψάχνει αφορμή να «τα γυρίσει» και στο θέμα της «αξιολόγησης». Είναι επιτακτική πλέον η ανάγκη της ανασύνταξης του εργατικού – συνδικαλιστικού κινήματος, της αλλαγής των συσχετισμών δυνάμεων. Είναι ανάγκη να μαζικοποιηθούν και να ισχυροποιηθούν τα σωματεία, να δεχτεί ισχυρό πλήγμα ο κυβερνητικός – εργοδοτικός συνδικαλισμός.

**Συναδέλφισσα – συνάδελφε,**

**Τα τελευταία χρόνια χάσαμε περίπου 6 μισθούς.**

**Δύο μισθούς από την περικοπή 13<sup>ου</sup> και 14<sup>ου</sup> μισθού, 1 μισθό από το πάγωμα της μισθολογικής ωρίμανσης από την 1-7-2011, 1 μισθό από την περικοπή όλων των επιδομάτων, πάνω από 1 μισθό από την μείωση του αφορολόγητου, 1 μισθό από τα νέα χαράτσια (1% υπέρ ΤΠΔΥ, 2% υπέρ Ταμείου Αλληλεγγύης, 1% έκτακτη εισφορά για όσους έχουν εισόδημα έως 20.000€ και 2% για πάνω από 20.000€). Αυτά χωρίς να υπολογιστεί η αύξηση του ΦΠΑ στο 24%, ο ΕΝΦΙΑ και όλη η φοροληστεία, η ακρίβεια στα είδη πρώτης ανάγκης κ.λπ.**

Στο έκτακτο Συνέδριό μας θα αποφασιστεί το διεκδικητικό πλαίσιο και το Πρόγραμμα Δράσης της Ομοσπονδίας μας. Πρόκειται για ζητήματα που τα έχουμε συζητήσει και τα έχουμε αποφασίσει και στο παρελθόν. Το κύριο λοιπόν για την επόμενη μέρα του Συνεδρίου **δεν είναι τι λέμε, αλλά τι κάνουμε στην πράξη.**

**Διεκδικούμε:**

- ✓ Άμεση υλοποίηση των διορισμών, σύμφωνα με τις προκηρύξεις του ΑΣΕΠ, που βρίσκονται στην διαδικασία έκδοσης αποτελεσμάτων και κάλυψη όλων των κενών οργανικών θέσεων.
- ✓ Επαναφορά 13ου και 14ου μισθού.
- ✓ Κατάργηση του άρθρου 48.

- ✓ Επαναφορά επιδόματος ειδικών συνθηκών.
- ✓ Χορήγηση Μ.Κ. κάθε δύο χρόνια για τις κατηγορίες ΥΕ και ΔΕ. Αναδρομική απόδοση Μ.Κ. για τη διετία 2016 – 2017, που αυθαίρετα «πάγωσε» η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με το ν. 4354/2015.
- ✓ Αύξηση οδοιπορικών για τους επιμελητές.
- ✓ Πληρωμή της υπερωριακής απασχόλησης. Να δοθεί ένα τέλος στο αίσχος των απλήρωτων υπερωριών!
- ✓ Επιμόρφωση των δικαστικών υπαλλήλων για να μπορούμε καλύτερα να ανταποκριθούμε στα καθήκοντά μας.
- ✓ Επαναλειτουργία του Ειδικού Λογαριασμού Αλληλεγγύης στο πρώην Ταμείο Αρωγής.

### **Προτείνουμε:**

- Μαζική συμμετοχή στις πρωτομαγιάτικες απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ.
- Συμμετοχή στην 38η Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης, την Κυριακή 13 Μάη.
- Δημιουργία ομάδας που θα επεξεργαστεί σχέδιο και πρωτοβουλίες ενάντια στους πλειστηριασμούς.
- Γενικές Συνελεύσεις και επαφή / συζήτηση με τους συναδέλφους σε κάθε χώρο δουλειάς. Οι πρωτοβάθμιοι σύλλογοι να γίνουν επίκεντρο του αγώνα και οργανωτές της πάλης για κάθε οξυμένο πρόβλημα. Δεν είμαστε αντίθετοι στην ανάπτυξη αγώνων (και πριν το Σεπτέμβρη), αλλά αυτό προϋποθέτει μαζικές διαδικασίες, ενεργητική συμμετοχή των συναδέλφων και όχι κινητοποιήσεις «επετειακού χαρακτήρα».

**ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ Η ΔΥΝΑΜΗ, ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ Η ΕΛΠΙΔΑ!**

**Αγωνιστική Συσπείρωση Δικαστικών Υπαλλήλων**